

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Consummatio nostræ redemptionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

est eum nobis non semel tantum propinare, sed millies ac millies repetere, ac repræsentare. Ita benignus, ita misericors est. Exclamabo itaque cum Propheta regio: *Quid retribuam Domino, Ps. 115. v. 3 pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam*, non unum sed totidem, quot mihi vulnera offert, quæ mihi fiduciæ, ac spei calices erunt pretioso sanguinis ejus potu inebriantia animam meam; hos, inquam, calices accipiam, & *nomen Domini Iesu* pro me vulnerati *invocabo*, ut sit mihi Iesus.

CONSIDERATIO IV.

*Vulnera Christi**Consummatio redemptionis nostræ.*

Salvator noster, postquam suffixus cruci fuit, accepissetque manuum, ac pedum vulnera, *preces, supplicationesq;* Heb. 5. v. 5 ut ait Apostolus, *cum clamore valido & lacrymis offerens*, dixit: *Consummatum est;* Io. 19. v. 30

M 5

opus

opus scilicet humanæ redemptionis, quâ referatum cœlum, obferatus infernus, homo Deo reconciliatus est. Cave anima mea, iterum æternæ damnationis viam ingredi, atq; ita pretioso Domini Iesu sanguine utere, divino illo redemptionis tuæ pretio, ne hoc peccatis, tuis prodigas. Quod Salvator ipse avertere conatur, continuâ suâ misericordiâ te erudiens, ut salutis tuæ consulas, pro qua tibi obtinenda tanta passus est, & pretiosum suum sanguinem tam copiosè effudit.

*Luc. Vad.
an. Ch.
1220, n.
85.*

Non nemo è D. Francisci familia, in hâc ab ipso sancto Patre admissus, gravi pulsatus tentatione, ut manum ab aratro tolleret, ac retro respiceret, facultatem ab eodem petit repetendi sæculum. Cui ille, Itâne fili? ut pro terra cœlum deseras? pro parentibus, Salvatorem tuum pro te tanta passum? ut à via salutis, quam cœpisti, ad viam regrediaris æternæ damnationis? Quibus verbis nihil ille commotus, Hugolinũ S.R.E. Cardinalem, Ordinis protectorem adit, sed & huic saniora suadenti
non

non auscultans, ad Pontificem summum Honorium, ejus nominis III. se contulit, à quo etiam passus repulsam, fugit è Monasterio. Vix è limine excesserat, cum virum habuit indignante vultu obvium, qui, quò tenderet, quærir? cui profugus stomachabundus; Quid, inquit, tibi mecum? quid ad te iter meum? viam ego meam, tu tuam ito. detexit illico viator latus, manusque, ac pedes sanguine fluentes, & ingemiscens, poteris, inquit, testibus hinc vulneribus agnoscere, quam mea interfit, de hoc tuo itinere te interrogare, quæ, ut te ab itinere æternæ damnationis, in quod hodie recurris, abducerem, in cruce pertuli. An igitur non jure merito, quò pergas, à te quæro, qui cupio per hæc vulnera, per hunc sanguinem, te viam, quæ ad cœlum ducit, relegere? Est ille quidem salutem tuam operatus in medio terræ, sed non descendit ad inferos, quò tu properas, ut te inde iterum redimat. Commotus ille infinitâ hac Salvatoris sui benignitate, ad ejus pedes se abiicit, incōstantiæ,

ac

ac proterviæ veniam supplex orat, & velut prodigus ad Patrem reversus, à S. Francisco benignè recipitur^{ac} deinceps religiosæ vitæ exemplo omnibus præluxit. Ita nunquam non salutem nostram, quam semel consummarunt, sacratissima Domini vulnera, conser-

*Serm. 1. de
Exalt. S.
Crucis.*

vant: Nam manus illæ, inquit B. Petrus Cardinalis Damianus, quæ fundaverunt cælos, extensæ sunt in Cruce, clavisque transverberatæ durissimis, ut manus tuæ extenderentur

Psal. 118.

ad pauperem & dicere posses; Anima mea in manibus meis semper. Quid tenemus in manibus, non facile obliviscimur, sic & qui animam suam bonæ operationi imprimit, non tradit eam oblivioni. Pectus illud in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi, lancea militari perfossum est, ut pectus tuum à pravis cogitationibus mundaretur, mundatum sanctificaretur, conservaretur sanctificatum. Pedes illi quorum scabellum adorare debemus, quia sanctum est, dura transfixione confixi sunt, ne pedes tui festinarent ad malum, sed currerent viam mandatorum Dei. Quid plura? reduxit erroneum, reconciliavit reum, qui te portavit in humeris suis, qui pro te Patri proprio sanguine satisfecit. Sic pia medita-

medita-

meditatione, & constanti imitatione, nunquam non, uti docet B. Damianus, salutem nostram, quam semel consummarunt, sacratissima Domini vulnera conservant.

Ora hinc, anima mea, cum S. Francisco Xaverio: *Domine Iesu Christe, Deus cordis mei, per quinque illa vulnera, quae tibi in cruce noster amor inflixit, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.*

CONSIDERATIO V.

Vulnera Christi

Claustra inferni.

S Catharina Senensis, tanto erga *Suavius in*
animarum salutem zelo ferebatur, *vita.*
ut optarit non semel, ita se infernum
posse obserare, ut reserari deinde non
posset. Quod sancta illa Virgo opta-
bat, hoc facere potest Dominus Ie-
sus. est enim ipse apud S. Ioannem, *Apoc. 20.*
teste D. Augustino, *Angelus ille qui habet* *v. 1.*
clavem abyssi; clavis haec juxta D. Chry- *Lib. 20. de*
Civ. c. 7.
sostomum,